

[Pelle Voigt]

Nu kunne man tænke sig, at der måske ville være sket en art bevægelse i Socialdemokratiet. Det tyder dagsordensforslaget i dag ikke på. Hvis der skulle ske en slags bevægelse i den socialdemokratiske position, så er det da vores håb, at bevægelsen vil gå i retning af SFs og Det Radikale Venstres synspunkter og ikke i retning af regeringens synspunkter. Men så længe Socialdemokratiet ultimativt fastholder sin pristalsregulerede nulløsning, så synes vi naturligvis, at det er bedre, end at man bøjer sig for forsvarsministerens krav om øgede forsvarsudgifter, og derfor har vi fremsat denne dagsorden, som i al enkelhed på baggrund af disse socialdemokratiske synspunkter fastslår og pålægger regeringen at undlade at fremkomme med sit oprustningsforslag.

Hr. Anker Jørgensen havde ret, da han skrev sin kronik, og han har ret i dag: der er ikke flertal hverken for at sætte forsvarsudgifterne op eller ned. Der kan kun skabes et flertal for en nulløsning. Sådan er situationen.

Jeg har næsten ikke kræfter til at kaste mig ind i de bevægelser omkring den danske sangskat, som hr. Arne Melchior udviklede heroppefra med gravrust og Skræp, der klang, og klingende rustninger osv.

Jeg vil sige til hr. Bilgrav-Nielsen, at debatten her har vist, at SF og Det Radikale Venstre er enige om at fastslå noget meget væsentligt. Hr. Bilgrav-Nielsen sagde, at den nuværende regering ikke kan indgå et finanslovsforlig med Det Radikale Venstre, hvis man i dette finanslovsforlig har stigende forsvarsudgifter. Situationen er helt den samme, tror jeg, i en anden regeringskonstellation. Jeg kan ikke forestille mig et finanslovsforlig, hvor SF accepterer, at både SFs og Socialdemokratiets ønsker bliver tilsidesat, fordi forsvarsministeren eller nogle borgerlige ordførere ønsker forsvarsudgifterne skruet i vejret.

Det vil altså sige, at uanset om vi ser på den nuværende regeringskonstellation eller på en fremtidig regeringskonstellation, så havner vi i den samme konklusion: det er ikke muligt i dag i Danmark at danne en regering, der kan sætte forsvarsudgifterne i vejret, eller at få et finanslovsforlig igennem om dette. Det er et meget væsentligt og vigtigt resultat af debatten her i dag.

Hjortnæs (S):

Jeg har nogle ganske få bemærkninger til de ordførertaler, der har været holdt.

Jeg vil gerne sige til hr. Sønderby, at jeg sagde i mit oplæg, at Socialdemokratiet er det eneste parti, der har fremlagt et forslag til en modernisering af forsvaret. Jeg anerkender, at der foreligger et dokument fra Venstre; man kan diskutere, om det skal kaldes et forslag, men man kan i hvert fald ikke hævde, at det er et forslag til modernisering af forsvaret.

Hr. Sønderby og også andre ordførere har gjort nogle bemærkninger om værnepligtselementet, og dertil vil jeg kort sige, at Socialdemokratiet er meget positivt indstillet over for at få styrket værnepligtselementet, men vi har jo også understreget ved flere lejligheder, at der er problemer knyttet til værnepligtstidens udnyttelse allerede i dag, og disse problemer skal vi have løst, før vi begynder at tale om at øge antallet af værnepligtige. Men jeg anser ikke dette for at være et uoverstige- ligt problem.

Så vil jeg gerne sige til forsvarsministeren og til flere af ordførerne for regeringspartierne, at Socialdemokratiet ikke deler den opfattelse, at det kræver øgede bevillinger til forsvaret, hvis det nuværende forsvarsniveau skal opretholdes. Vi er meget sikre på, at det kan ske, hvis vi tilstrækkelig grundigt analyserer og vurderer den situation, der er i forsvaret i dag.

Der er jo grund til at forholde sig kritisk over for den meget store organisation, som forsvaret er, fordi der i dagligdagen ikke er målbare præstationer, fordi den daglige forvaltning er vokset, både relativt og absolut, og fordi ressourcerne fordeles ikke efter behov, men efter forholdstal. Der er en lang række andre forhold, som jeg også mener vi med udbytte kan kigge nærmere på, og jeg er helt overbevist om, at vi kan finde de nødvendige ressourcer inden for forsvaret, således at vi kan fastholde det nuværende forsvarsniveau. Men bortset fra det vil jeg godt sige, at der ikke er nogen særlig grund til, at vi skal opløde vores holdning i forhold til regeringspartiernes ønske om at få flere penge til forsvaret.

Regeringen har jo tilkendegivet, at flere penge til forsvaret skal modsvares af besparelser på andre områder, og jeg har forstået, at loftet over statens udgifter skal holdes som led i regeringens almindelige økonomiske